

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (осми състав) от 7 март 2013 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi и др.

(Дело C-393/11) ⁽¹⁾

(Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4 — Срочни трудови договори в публичния сектор — Процедура по стабилизиране — Назначаване на срочно наети работници като длъжностни лица с нормативно установен статут без публичен конкурс — Определяне на прослуженото време — Пълна липса на отчитане на трудовия стаж, придобит по срочни трудови договори — Принцип на недопускане на дискриминация)

(2013/C 129/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Ищец: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Ответници: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Предмет

Преюдициално запитване — Consiglio di Stato — Тълкуване на клауза 4 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Национално законодателство, предвиждащо възможността за публичните администрации да подписват постоянни трудови договори с работници, вече наети от тях на срочни трудови договори, в отклонение от принципа за назначаване на публичните държавни служители с публичен конкурс — Невземане предвид на прослуженото време, придобито по предходния срочен трудов договор, дори в случай на продължаване на трудовото правоотношение

Диспозитив

Клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., съдържащо се в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата по главното производство, която изключва напълно вземането предвид на периоди на прослужено време, завършени от работник по срочен договор на публичноправен орган при определянето на неговото прослужено време при назначаването му за неопределено време от същия орган като длъжностно лице с нормативноустановен статут в рамките на специална процедура по стабилизиране на неговото трудово правоотношение, освен ако изпълняваните функции по срочни трудови договори не съответстват на упражняваните от длъжностно лице с нормативноустановен статут, принадлежащо към релевантната категория на този орган или, ако това не е така, освен ако това изключване е оправдано от „обективни причини“ по смисъла на точки 1 и/или 4 от тази клауза, което трябва да се провери от запитващата юрисдикция. Само фактът, че срочно наетият работник е завършил посочените периоди на работа въз основа на срочен трудов договор или срочно трудово правоотношение не представлява такава обективна причина.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Определение на Съда (пети състав) от 28 февруари 2013 г. (преюдициално запитване от Augstākās tiesas Senāts — Латвия) — SIA Forwards V/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-563/11) ⁽¹⁾

(Член 99 от Процедурния правилник — Данъчни въпроси — ДДС — Шеста директива — Право на приспадане — Отказ — Издадена от дружество фиктивна фактура)

(2013/C 129/03)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA Forwards V

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Предмет

Преюдициално запитване — Augstākās tiesas Senāts — Тълкуване на член 17, параграф 2, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Приспадане на платения по получени доставки ДДС — Данъчнозадължено лице, което отговаря на условията, предвидени в националното законодателство във връзка с приспадането на платения за покупката на стоки данък, и за което не е установено да е извършило злоупотреба — Отказ да се признае право на приспадане на ДДС, когато се установи, че другата страна по сделката не е в състояние да достави стоките, посочени в редовна от външна страна фактура

Диспозитив

Член 17, параграф 2, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 95/7/ЕО на Съвета от 10 април 1995 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска получателят на фактура да бъде лишен от правото да приспадне платения по получени доставки данък върху добавената стойност, поради това че заради извършени от издателя на тази фактура измами и нередности съответната сделка всъщност е счтена за неосъществена, освен ако се докаже, въз основа на обективни данни и без да се изискват от получателя на фактурата проверки, които той не е длъжен да извършва, че той е знаел или е трябвало да знае, че въпросната сделка е част от измата с данък върху добавената стойност — нещо, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

(¹) ОВ С 13, 14.1.2012 г.

Определение на Съда (шести състав) от 7 март 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal do Trabalho do Porto — Португалия) — Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas, Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo/BPN — Banco Português de Negócios SA

(Дело C-128/12) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 53, параграф 2 от Процедурния правилник — Хартата на основните права на Европейския съюз — Национална правна уредба, с която се намаляват заплатите на някои работници и служители от публичния сектор — Неприлагане на правото на Съюза — Явна липса на компетентност на Съда)

(2013/C 129/04)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal do Trabalho do Porto

Страни в главното производство

Иници: Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas, Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo

Отговорник: BPN — Banco Português de Negócios SA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal do Trabalho do Porto — Тълкуване на член 20, член 21, параграф 1 и член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС (ОВ С 364, 2000 г., стр. 1) — Зачитане на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация, както и на правото на справедливи и равни условия на труд — Национална правна уредба, предвиждаща намаления на заплатите за някои работници и служители от публичния сектор

Диспозитив

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да разгледа преюдициалното запитване, отправено от Tribunal do Trabalho do Porto (Portugal), с акт от 6 януари 2012 г.

(¹) ОВ С 151, 26.5.2012 г.

Определение на Съда (седми състав) от 28 февруари 2013 г. — Carrols Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Giulio Gambettola

(Дело C-171/12 P) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/90 — Член 51, параграф 1, буква б) — Фигуративна марка на Общността „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL“ — Искане за обявяване на недействителност, направено от притежателя на националната фигуративна марка „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL“ и на националната словна марка „POLLO TROPICAL“ — Основания за абсолютна недействителност — Недобросъвестност — Недопустимост)

(2013/C 129/05)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Carrols Corp. (представител: адв. I. Temiño Cenicerós)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo), Giulio Gambettola (представител: адв. F. Brandolini Kujman)

Предмет

Жалба срещу Решението на Общия съд (осми състав) от 1 февруари 2012 г. по дело Carrols Corp./СХВП (Т-291/09), с което този съд отхвърля искане за отмяна на решението на първи апелативен състав на СХВП от 7 май 2009 г. (преписка R 632/2008-1) относно производство за обявяване на недействителност между Carrols Corp. и г-н Giulio Gambettola